

# ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излъчва сѣка сѣбога на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществаніята трѣбува да сѣ голѣшни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са подписуватъ до Г. Н. Гецовича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществаніята става въ Циградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

**ИЗВѢСТІЕ.** Умоляватъ са онѣзи отъ нашити настоятели и спомоществатели, които не сѣ ни виѣсли стойността на вѣстниците които прѣбмжтъ, да побързатъ да ни я пратятъ защото имамъ голѣма нужда отъ пари.

## НѢКОИ РАЗСЪЖДЕНІЯ ВЪРХУ ВЪСПИТАНИЕТО И ВЪРХУ ПЕДАГОГИЯТА.

Туй което характерисва човѣкътъ като човѣкъ, и го отличава отъ други сѣщества на вееленната, е общо за сичкіятъ човѣшки родъ. Освѣнъ това, въ сѣка особа сѣ забѣлжватъ расположенія, които и са собствени, и които опредѣлятъ характерътъ и. Никакво искусство нѣма сила да положи въ човѣкътъ туй което той не носи въ себе си сѣмето, и отъ една друга страна не трѣба да са обюзява или искоренява туй което му са е дало отъ природата, за да изпълне назначеніето си. Степенътъ на обработаніето на който сѣки човѣкъ е способенъ да достигне, и този на който дѣйствително достига, сѣкога зависжтъ отъ усвършенствуваніето, което можжтъ да получжтъ силити на човѣкътъ. Произведеніето на първоначалнитѣ сили, и тѣхното пѣстро расподѣленіе, сѣ дѣло на сѣздателътъ на сичкитѣ нѣща. Нѣ на въспитаніето надлѣжи да спомогне въ развиваніето на тѣзи сили, спорѣдъ единъ методически планъ, като употрѣби срѣдства способни да ги възбудятъ и да имъ даджтъ приличното направленіе и като отстранява сичко онуй, което би могло да прѣпятствува на тѣхната дѣятелность.

Разумътъ намира правилото на своята дѣятелность въ възрѣнїята на сѣздателътъ на природата до колкото ни е дадено да ги познаемъ. Той не може да иска да измѣни първоначалното назначеніе на никое сѣщество. Слѣдователно едно разумно въспитаніе не може да си прѣдложи друга цѣль освѣнъ тѣзи да развива, въ сѣки човѣкъ човѣшката природа, толко сѣ пѣлно колкото е възможно. Колкото повече развиваніето на сичкитѣ наши сили бжде свършено, толко сѣ повече тѣ ще бжджтъ обработани съ единъ армонически начинъ, толко сѣ повече още нїи ще са доближаваме до идеалътъ на човѣщината.

Най благородната отъ силити на човѣкътъ е разумътъ, и, което е нераздѣлимо отъ него, силата—свободно да са рѣшяваме, или волята. Чрезъ разумътъ човѣкътъ придобива сѣзнаніето на туй което е най сѣобразно съ неговата природа, и най достойно за нея. Той открива законътъ на туй което е праведно и добро само, той достига да положи въ сѣгласіе наклонноститѣ си, и сичко онуй прѣотиворѣчиво което са види че са намира въ

неговата природа. Той му оставя да избѣре или да са приближи до Божеството, като са покорява на този законъ, или да стане подобенъ на скотъ, като го отхвърля. Колкото повече той е увѣренъ за тѣзи истива, толко сѣ още повече той са убѣдява че може, като едно свободно сѣщество да избере туй което познава че е добро и достойно за неговата природа. Ако той постоянноува въ този пѣтъ, и неговитѣ чувства и неговитѣ дѣйствїя станатъ доказателството за туй постоянноуство, нїи ще признаемъ въ него свободното упражненіе на неговата дѣятелность; ублагородяваніето на неговата и ѣравственна природа, ще ни са види катъ го сама дава цѣна на развиваніето на тѣзи му сили.

Спорѣдъ туй което каѣтъ нїи глѣдаме слѣдующитѣ точки, катѣ рѣвити начала на сѣко въспитаніе:

1-во. Възбудете и обработайте у въспитанникътъ сичкитѣ сили съ които той е обдаренъ, като човѣкъ, и катѣ особа.

2-ро. Положете единство и сѣгласіе въ обработваніето на тѣзи сили, като са постараете да си сѣставите една чиста идея за назначеніето, което имъ е назначила природата, и за отношеніето, което трѣба да сѣществува помежду имъ.

3-то. Опжтете силити, които сте положили въ дѣятелность, върху сичко онуй което разумътъ разсѣжда достойно за човѣкътъ, нѣ за тѣзи работа употрѣблявайте само тѣзи срѣдства, които сѣ сходствени съ правата на вашїятъ въспитанникъ въ неговото качество като разсѣдително сѣщество.

4-то. Залѣгайте да сѣгласявате непрѣстанно свободата на човѣкътъ съ неговїятъ разумъ; нѣка тѣзи бжде вашата главна цѣль; защото отъ тамъ вещественно зависи неѣравственната сила, и слѣдователно свѣршенната сила на човѣкътъ.

Различнитѣ мнѣнїя върху цѣльта на въспитаніето и върху началата, които трѣба да го управляватъ, разликуватъ много повече въ образътъ отъ колкото въ основата. Нѣ при сичко туй образътъ не е свѣршено безразличенъ.

Много педагоги богослови повтарятъ че дѣцата трѣба да са въспитаватъ за славата Божїя. Туй израженіе, отъ тукъ да же, е приобило нѣкаква си популярность, и често слушяме да са употрѣблява безъ да са разумѣва. Нѣ при сичко туй, когато той са добрѣ разумѣва, този начинъ за глѣданіе, катѣ сѣка религіозна идея, не може освѣнъ да упражнява едно спасително влїаніе. Дѣйствително въ туй израженіе човѣкъ намира идеята твърдѣ праведна, че най достойната цѣль на въспитаніето, е тѣзи, която е сѣобразна съ Божїята воля, таква сѣ каквато тя е заявена чрезъ сѣставътъ на човѣшката природа. Да спомога човѣкъ тѣи да са усжществятъ на-

мѣренїята на Божеството, е, безъ прѣотиворѣчіе, единственнїятъ начинъ да го почита и да стане подобенъ на него.

Педагогитѣ философи опрѣдѣляватъ цѣльта и началата на въспитаніето твърдѣ различно, спорѣдъ философическитѣ системи на които тѣ са привѣрзватъ. Ако искаемъ само да си даджтъ трудъ да са споразумѣятъ върху думитѣ, вѣроятно тѣ сѣнамѣржтъ че сѣ много по вече сѣгласни отъ колкото не си мислятъ. Нѣ при сичко туй, има двѣ системи, които не можжтъ да са оправдаятъ отъ никоя философія: дебелашкїятъ епикуризмъ, униженіето на човѣкътъ, до тѣкъ сѣ степенъ щото да го направя да не слугува освѣнъ на една политическа цѣль. Въ първата, сѣко въспитаніе трѣба да стицава да промислава на човѣкътъ колкото е възможно по вече веселїя. Нѣ туй не ще рѣче да са приготви блаженството на човѣкътъ, който са оставя тѣи въ единъ свѣтъ, въ който той е заобиколенъ отъ толко сѣ злини, безъ не-обходимитѣ сили за да упорствува срѣщу имъ. Спорѣдъ системата на нѣкои политически мжжїе, трѣба една частъ отъ човѣщината да са сѣбличя отъ природнитѣ си права, въ полза на нѣкои привелигирувани класове; тѣ смѣятъ да же да потвърдяватъ че вишелодіето става по блаженно. Тѣзи система толко сѣ по вече ще са распостранява колкото по вече деспотизмътъ на прѣднува.

Въспитаніето има за прѣдметъ сичкїятъ човѣкъ съ животната сила, която го въодушевява. Тѣзи сила, на която истенното сѣщество избѣгнува отъ нашето наблюденіе, сѣ заявява на насъ съ различни начини чрезъ слѣдствїята си. Спорѣдъ тѣзи заявленїя сѣ дѣлятъ нашитѣ сили, на силитѣ на тѣлото и на силитѣ на душята, отъ които послѣднитѣ са подраздѣлятъ, отъ своя страна, спорѣдъ катѣ принадлежжтъ на разумътъ, на чувството или на волята. Ако сега въспитаніето са изглѣда като че е длѣжно да благопрїятствува на развиваніето и обработаніето на сичкитѣ човѣшки сили, ще са намѣри че то са дѣли на въспитаніе на тѣлото и на въспитаніе на душята. Подъ тѣзи послѣднїя точка на зрѣнїето, то ще има за цѣль да обработа разумътъ, чувството и волята; тѣи щото ще имаме умственното въспитаніе, естетическото въспитаніе и неѣравственното въспитаніе. При туй, човѣшката особа, като са турятъ на страна нейното положеніе и нѣнїятъ полъ, може да са изглѣда въ особни условия. Въ послѣднїятъ този случай, въспитаніето са дѣли, спорѣдъ полътъ на въспитаніе на момчета и на момичета, спорѣдъ общественното положеніе и пѣпрището което единъ човѣкъ ще пригрне: на въспитаніе на земледѣлецъ, на гражданинъ, на благороденъ,

на князь; най послѣ, спорѣдъ видѣтъ на възпитаніето на домашно възпитаніе и на общественно възпитаніе.

### НОВОТО СЪДЕБНО УСТРОЙСТВО ВЪ СТОЛИЦАТА.

За да истрѣби неудобствата, които исчисляхме, новиятъ законъ, полага, най на прѣждъ, правосъдіето подъ единственното управленіе на министерството на Високиятъ дворъ, който са наруча министерството на правосъдіето; уничтожава министерството на припирателни работи; отнима на министерството на финансии и на полицията сѣдебни нѣтъ принадлежности и на министерството на търговията оставя само надзираніето на търговското сѣдебство отъ първа инстанція. Отъ сега натакъ нѣкаква рекламація не ще може да занимава нѣкое сѣдилище, ако прѣдварително не е прѣдпала прѣзъ камарата на арзохалити, която засѣдава въ министерството на правосъдіето, и на която миссията единственно са състои да испраща давитни въ надлъжните сѣдилища. Също изпълненіето на направените отъ сѣдилищата рѣшенія не ще може да са прислѣдва осѣбн прѣдъ единъ изпълнителенъ свѣтъ остановенъ въ рѣченното министерство.

Спорѣдъ новиятъ законъ, столицата е раздѣлена на три окръжія: Стамбулъ, Бейоглу и Юскюдаръ. Въ сѣко отъ тѣзи окръжія, има установено по едно сѣдилище отъ първа инстанція, раздѣлено на двѣ отдѣленія, едното гражданско и другото наказателно. Гражданското отдѣленіе е надлъжно да сѣди съкакви граждански давит съ изятіе на онѣзи на които сѣдженіето принадлежи на религиозното управленіе на не муслиманскити общини или на специални сѣдилища; осѣбн това неговити рѣшенія не могатъ да прѣмѣтъ апелация за распри, които са отнасятъ на една цѣна отъ 5000 гроша и по долу. Колкото за наказателното отдѣленіе, законътъ казва че то може да сѣди съ апелация, прѣстѣпления, които сѣ наказватъ съ затворъ отъ повече отъ три мѣсяца или една глоба отъ повече отъ петстотинъ гроша поврѣменно то пѣгнаніе или изважданіето отъ общественни служби. То е натоварено още да распитва процесити за дѣла, които сѣ опрѣдѣлени като злодѣянія, безъ обаче да може да ги сѣди. Отсѣдженіята, които сѣ направени отъ сѣдилищата отъ първа инстанція, могатъ да са принасятъ при единъ апелативенъ дворъ раздѣленъ на двѣ отдѣленія, едното гражданско и другото криминално. Гражданското отдѣленіе е съставено отъ една гражданска камара и отъ една търговска камара; подобно криминалното отдѣленіе е подраздѣлено на двѣ камари отъ които едната сѣди нарушеніята на законътъ, които сѣ опрѣдѣлени за злодѣянія, и другата сѣди въ апелация и по арзухалъ, нарушеніята на законътъ, които сѣ опрѣдѣлени за прѣстѣпления и сѣ сѣдени въ първа инстанція.

Ний нарочно ставяме да не говориме за царскити прокурори, които трѣба спорѣдъ съдържаніето на законътъ, да упражняватъ дѣйствието на криминалното правосъдіе и да бодърствуватъ върху приспособленіето на законътъ. Полаганіето въ дѣйствието на туй расположение стана нужда да са отложи за едно по отдалечено време по причини, които ний не знаемъ. Слѣ-

кій свѣтъ ще жали съ насъ туй окъсненіе, което лишва публиката отъ едно благодѣтелно и полезно постановленіе.

Както е очевидно съставътъ на новото устройство е достатъченъ да удовлетвори сичкити изискуемости на настоящето. Туй да ли ще каже че то е освободено отъ недостатъци? Навѣрно, не, нѣ като усъвършенствуваніето е едно начало отъ дълго време прѣто отъ царското правителство, лесно ще бѣде да са поправи въ новиятъ законъ туй което опитътъ ще покаже че е недостатъчно. Една главна точка е избираніето на персоналътъ. Върху туй отгорѣ ний не искаме нити да прѣдвѣждаме нити да прѣдсѣждаме. Ний ще чѣкаме за да си съставимъ едно мнѣніе, опрѣдѣленіята, които спорѣдъ както увѣрватъ, скоро щѣли да станатъ.

Както и да е, този законъ съставлява за нашата страна единъ безкраенъ напредѣкъ, и рѣшително посвѣщава началото на отдѣленіето на сѣдебни и управителни власти. Въ туй име, ний искрено сърадваме онѣзи, които му сѣ причинителти.

За единъ човѣкъ който обича страната си, нѣма нищо по утѣшително отъ туй дѣло да я глѣ. Какъ ната въ пѣтътъ, който трѣба да я изведе на благополучіето и на величіето. Не тѣ за друго осѣбн да хвърлимъ единъ погледъ върху прѣобразованіето, което са извърши въ турско отъ тридесѣтъ години насамъ, за да са убѣдимъ че денътъ не е далечъ въ който народити на Отоманската Държавя възродени отъ прѣмѣніето на началата на новѣйшата цивилизация, ще са положатъ на степенътъ на най образованити народи на свѣтътъ.

И ако държимъ смѣтка съ безбройнити препятствія, които Отоманскіятъ народъ е срѣщналъ въ мѣжното прѣобразованіе на нѣговити постановленія, задължени сме да признаемъ че една силна мѣзга тече въ венити на този голѣмъ народъ, и че при сичкити вѣвети на неговити неприятели, той има доста мѣжество за да излѣзе побѣдителъ отъ едно искушеніе което никой народъ не е ималъ да претърпи съ едно постоянство толкозъ неподвижно и едно повѣреніе толкозъ голѣмо. Посрѣдъ слѣтнити, които му са поддигатъ отъ сѣка страна, той слѣдва пѣтътъ, който си е начѣргалъ безъ да покаже нетърпѣніе и безъ да изгуби хладнокрѣвіето си, той стои на срѣща на сичко. Той са бори тихо нѣ още съ една постоянна енергія, която не са оставя да ослабне отъ никоя мѣжнотія. Държавнити мѣжіе, които ни управляватъ безъ сѣмнѣніе, сѣ достойни за похвалити на исторіята спорѣдъ способността, която показватъ въ управленіето на работити; нѣ като имъ отдаваме правдата, която имъ са дължи, не трѣба да забравяме тихото положеніе, повѣрителното търпѣніе и патриотическото ограниченіе на народътъ, който съгласува безъ съпротивленіе нити шептаніе, да са съобразятъ нѣговити столѣтни постановленія съ тѣзи на народити, отъ които неговити прадѣди бѣхъ го научили да са гнуси.

### КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ЕДИРНЕ Октоврѣ 2-ий 1870 лѣто. Този славенъ градъ, както е извѣстно сѣки му отъ Землеписаніето, брои около 150,000 жители, столица на Турското царство, прѣди Цариградъ, и дѣсь вторій градъ на Турция. Населенъ е съ Българи, Турци, Арменци, Евреи и малко число

осѣбн една махала, тѣпяхъ въ Гръцизмъ. Нѣ ето дѣсь и тѣ са събулихъ, община си иматъ, състояща отъ достойни лица, едно главно и двѣ взаимни училища, една чер ова направена прѣди 8 мѣсяца и читалище, което за сега ако и слабо и съ малко членове; нѣ надѣвамъ са да са оправни изъ добрій пѣтъ. Едирне състои отъ осемъ голѣми махали, а именно: Кале-махлеси, Кершхане—, Клякъ—, Атъ-Пазаръ—, Иджрѣмъ—, Кумъ-махлеси, Султанъ Селимъ Чеварж и Тахта-кала. 1-вата тоестъ Кале-махлеси брои около 10,000 християни, 300 Турци и 1,500 Арменци. Тука обитаватъ най почтенити лица и консулти на европейскити сили. Тука са намира такожде главно то българско училище, сѣдалището на грѣнїятъ владѣка, българското читалище и царското прѣготовително училище. Тѣзи махала състои повече отъ пришльци изъ България; нѣ дѣсь за жалость, осѣбн нѣколко фамилии, всичкити други сѣ изгубили народността си и са гордѣятъ съ името «Ромен». Колко сѣ за съжаленіе, Г-не Редакторе! Нѣ ще доде онази минута, и тѣ ще испитатъ отъ дѣ сѣ дошли, какъ и съ какъвъ начинъ сѣ изгубили най скъпоцѣнното на този свѣтъ, народността. 2-та е: Кершхане-махлеси. Брои около 10,000 Българи, 5,000 погърчени и 2,000 Турци. Тука е българската черкова; взаимното училище, Гръката черкова 12 апостоли, направена съ български пари, Униатската българска черкова и училище. Тука са най старатилити за просвѣщеніето на Едирне; тука сѣ тѣзи хорци, които прѣди осемъ години слѣдъ дълго противеніе на владѣката, и слѣдъ даваніе жалби на Царското Правителство противъ огнѣненіята на Фенеръ, сполучиха да са отдѣлятъ отъ тѣзи мащеха майка; тука са казвамъ онѣзи, безъ които Едирне и до сега щѣше да тѣгли тѣжкото нѣго на Фенеръ. На близу около тѣзи махала са намиратъ селата: Скендеръ кой, Арпачъ, Хебилеръ, Гечкили, Хасъ-кой и други такива безъ училища. 3-тата е: Клякъ-махлеси. Тѣзи махала е населена почти все съ пришльци българи и Турци. Брои около 8000 Турци, 1200 българи, 4000 Гръци искарани на казнь отъ България и 200 Арменци. Тукашнити българи, при всичкити заплашванія на дѣло владѣка, направихъ си прѣди година училище и си доведохъ едно достойно учителче отъ Пловдивъ, да имъ учи тѣпѣшити имъ въ Гръцизмъ дѣца. Тѣ си пѣмѣтъ черкова; нѣ надѣвамъ са, че не слѣдъ много време, ще си отнѣмѣтъ отъ Гръците черковата. Клякѣйци иматъ да благодарятъ на нѣколко чуждестранци, достойни мѣжіе! Около Клякѣтъ са намиратъ слѣдующити села: Каджръ-ага, Хасанъ-ага и Бешъ-тепе, безъ училища: 4-тата е: Атъ-Пазаръ. Брои около 8000 българи, 1800 Турци, 300 Арменци, 500 Евреи и 5000 погърчени българи. Тукашнити Българи си пѣмѣтъ училище; нѣ колкото за черкова сѣга ще си отнѣмѣтъ черкова св. Георги отнета отъ Гръцити. 5-тата е Иджрѣмъ махлеси, нарѣчена по името на побѣдителя, брои 1,500 Българи, 4000 Турци и 8000 погърчени Българи. Тя си пѣма още ни българско училище, ни черкова; за това моля Едирнеиската община да обърне особно вниманіе за тѣзи махала. Тукашнити ирвещи, осѣбн единъ като са рѣши въпроса говориха много за училище; нѣ сега незная защо са смѣкнахъ. Наистина, Г-не Редакторе, да или човѣкъ въ тѣзи махала и да види бѣднити Българчета, които незнаятъ ни една рѣчь Гръчка, па са учятъ Гръци; то ще му настрѣхне кожата и който отъ уплакъ на уплакъ, отъ чуденіе на чуденіе, ще издаде този вѣкъ: Нѣмате ли бѣдни Българчета достойни бащи да ви учятъ, първо на матерій ви языкъ, послѣ на какъвъ да е другъ! Дано са събуди и тѣзи махала; защото не е вече време за спаніе. Наблизо до тази махала са намиратъ тѣзи села: Караджя кой, Каджль кой и Марашъ, безъ училища. 6-тата е: Кумъ махле. Брои около 10,000 Турци, 4000 Българи и 2000 погърчени. Тѣ си такожде пѣмѣтъ ни Българско училище, ни черкова. Прѣди двѣ години бѣхъ си довели едно момче отъ Мустафа-паша за да имъ учи дѣцата по матерій имъ языкъ; нѣ партизанити, съ посредството на дѣло владѣка сполучиха да го изгонятъ. И тава тѣзи махала и до дѣсь е още безъ черкова и училище. 7-мата е: Султанъ Селимъ чеварж. Брои около 1800 Турци, 100 християни и 40 Арменци. 8-та е: Тахта-кала

ця. Брои около 14,000 Евреи, 180 Арменци и 20 Гръка. Отъ лъвата страна на рѣка Марица са намиратъ : Карачь, (Елриче Карачи) съ добри здачїа. Тука отиватъ прѣзъ Августа почтени жители, за да прѣмнатъ горѣщията; Чорекъ кой, Дочекъ Арасъ, Дежирденъ и Босна кой, малки села.

**ГАБРОВО 4 Октомврия.** Въ единъ отъ послѣдните броеве на вѣстникътъ ви прочетохме една статїа отъ града ни писана отъ единъ пжтникъ, въ която твърдѣ мимоходомъ той описва нѣкой работи, които можилъ да научи.

Отъ наши страна, Г. Редакторе, нѣма какво да кажемъ на този пжтникъ освѣнъ да го наградимъ съ едно браво защото малко се ялтъ нѣ много научилъ.

Нашии чорбаджи, Г. Редакторе сж най едрити и умни хора на свѣта и спорѣдъ тѣхъ тѣ сж пратени сж като месин да управятъ народа. Ако и единъ отъ тѣхъ да са нежди отъ конака, нѣ тои, като помазанникъ, подиръ нѣколко врѣме, пакъ са намѣсти и готви са още да бжде представителъ въ бждщиятъ съборъ у Цариградъ да урѣда черковните ни работи. Тежко ни! А колкото за другити тѣ не сж по доли отъ Данила и Авакума. Единити предвиджатъ бждщето, другити пребирятъ за бждщето. Сичко у тѣхъ е парѣдено. Стига само да помиришатъ нѣщо, което да има за предметъ да каже нѣщо че да видите тичаніе и ходеніе. Сичко зло е могои прѣдъ тѣхъ нити очи; нищо добро не оставатъ да притѣли народътъ. Когато нѣкоя работа са отнесе право до тѣхъ съ сѣко благодареніе я глѣдат; инакъ да та назн Господъ. Ако нѣкакъ си са случи тѣзи работа да са отнесе първо на чорбаджичетата главити си искватъ че пакъ ще я развалятъ защото имъ са доачяло достойнїето! Тѣ глѣдат на сичкити хора, които нѣматъ тѣзи привилегїа (чорбаджи) като на проказени и не ги считатъ за нищо. Спорѣдъ тѣхъ, сичко трѣба да зависи отъ тѣхъ, нѣ минахъ са вече тѣзи златни години, когато вървахъ тулумити съ меслото и сиренїето. Днесъ хората са усѣтихъ и не оставатъ вече.

Колкото за нашии попове, тѣ сж произведенїе на киръ Григорїа, който ги упои и патраи на врагъ на народа, безъ нѣгово дозволенїе, само да земе лирити, и тѣ сж още попени не за Габрово нѣ за селата. Нѣ селенити излѣзохъ по умни и ни ги отстъпихъ да имъ са радваме и да ни украсяватъ града. Заблѣжете, като ви кажа че единъ отъ тѣхъ като му бѣше умрѣзнало да варди механити, и като поискалъ да са попи, макаръ гражданити и да са протестирахъ, казалъ на дѣда Григорїа че ако не го упои ще са потурчи, и дѣдъ Григорїй за да спасе една овца спорѣдъ евангелїето, упои ва го и сега украсява града ни. За другити не трѣба вече думи какви сж и колко достойнство лежи, освѣнъ да извикнемъ тѣжко и много тѣжко на народътъ при тѣзи натуринци пастыри Израилеви, които всичко прѣзиратъ и вършатъ за свой интаресъ! Окаянно Габрово! въ сичко друго си до нейдъ примѣръ на другити градове нѣ отъ тѣзи страна си за окаиванїе. Поповети, оставени на своятъ производъ, сж достигнали въ таквои лошо положенїе щото тѣжко на човѣка да испадне въ тѣхити рѣдѣ!

Нашии калугерки неправятъ друго освѣнъ да маматъ младити момичета да ги водятъ въ рай, да лѣжатъ женити ни да давятъ милостиня да ни искупватъ душии и да женятъ хората. Тѣ въ послѣднѣ врѣме, са увѣчяхъ съ единъ прѣсенъ подвигъ за похвала. Като двѣ госпожи прѣвхъ едната да бжде взаимноучителка а другата прати братовото си момиче въ пансіона да сѣди и учи въ училището, тѣ са испѣдиха отъ мѣнастыря че съ това щѣли да станатъ причина да развалятъ мѣнастыря като ги посѣдували и други момичета. Вижде Г-не Редакторе колко сж добри нашии граждане когато ги виждатъ сѣки денъ какви работи вършатъ и ги държатъ. Хората са мжчатъ да ги неждатъ отъ пустити мѣста; тѣ ги въдворяватъ въ срѣдъ града честь и слава на Габровци! — Но пакъ ще кажа да не са отчайвани: ще доде врѣмето, то е близо, въ което ще са прѣсече тоя развратъ, който служи за сѣблазнъ и раздори на народа. Врѣме е вече и нѣй Българити да кажемъ долу тѣзи тунейци! Нѣколко Габровци.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ полето на войната.

(Англїйски новини.) Лондра 7 — Единъ телеграмъ отъ Версайль, съ дата отъ днесъ, извѣства че Г. Тьеръ прѣлъ заповѣдъ отъ Парижъ да прекъсне договарїиѣта за премирїето и да остави Версайль. Въ Новїй Бризачъ единъ исходъ на гарнизонътъ са отблѣсали.

Белгїйски новини. Брюксель 6. — Белгїйската звѣзда обнародва едно писмо отъ генерала Бисона, който подновява обвиненїето си противъ Базена, че той никота не е попиталъ генералити на отблѣпїята относително за предаванїето на Мецъ, и казва че на 18 октом. Пруссїа са показала расположена да договорїа за миръ съ намѣстничеството и тогїзъ Бояръ са испратилъ съ миссїа. Генералъ Бисонъ предложилъ нѣ безполезно единъ исходъ когато предаванїето са извѣстило.

Францушки новини. Парижъ 6 — Сичкото количество на народното висегласїе е 557,976 да и 62,638 не. По ветоето отъ избранныи градоначалници намлѣжатъ на републиканската партия; само нѣколко партизани на общината са избрахъ; остава да са направятъ шестъ жребїа.

Пруски новини Званично. Версайль 6 — Днесъ никакви сраженїа не станяхъ.

Кюхелнъ 6 — Званично. Твърдината Мортїеръ при Новїй Бризачъ са предаде тѣзи пощъ: нѣй хванахме 250 пленника и зехме 5 тона.

Марсилия 8 — Таймъ съ казва че неутралити сила трѣба да искатъ мирътъ. — Бомбардиранїето на Парижъ ще начене слѣдъ 15 дена.

Францушки новини. Туръ 8 — Една военна депеша отъ войската на Лоаръ съ дата отъ вчера извѣства че една неприятелска колона отъ два батаљони, 1500 конника и 10 тона, нападнала Францушкити отпѣрдни постове въ Поазли и Валлїеръ. Боятъ трайлъ отъ 11 часа сутриньта до три часа 30 минути слѣдъ пладнѣ. Тогазъ Пруссити са изгонили отъ Французити, които са осилили. Пруссити оставили 462 души убити и ранени на бойното поле, освѣнъ 64 плѣнника, които хванала пашята конница.

Францушки новини. Туръ 8 — Г. Г. Тьеръ и Лорїеръ престигнахъ тука днесъ.

Лионъ 7 — Германцити напредуватъ презъ долината на Уршъ за да занимаятъ Крьозо и липїята на Неверь. — Германската войска въ Дижонъ е съставена отъ 30,000 души съ 60 тона. Генералъ Вердеръ изиска отъ Дижонъ едно поржчителство отъ 500,000 франга както храната и поддържанїето на войскити му. Твърдѣ енергически дѣйствїа за съпротивленїе са устрояватъ въ сичїиятъ департаментъ. Лионъ е съвршенно укрепенъ и има изобилно храна; градътъ е спокоенъ.

Новини отъ Марсилия извѣстватъ че този градъ е спокоенъ и че червената малочисленостъ е останала безъ влїанїе.

Марсилия 9 — Пруссити са распрѣскавъ на Истокъ. Не далечъ отъ Доля и Безансонъ станяхъ частни сраженїа между тѣхъ и волни стрѣлници. Тѣзи послѣднити побѣдиха.

(Пруски новини.) Берлинъ 8 Званично: — Генералъ Тресковъ извѣства отъ Белфоръ: отблѣпїето между Колмаръ и тука, изгони въ много сраженїа волнити стрѣлници; на 2-ї нѣй имаме сраженїа противъ движимата гвардіа при Еррю, Рюгмой, Пегн-Мани и тука, неприятелътъ остави 5 офицери 105 солдати убити на бойното поле; на 3-їй Белфоръ са обсади; нашии съобщенїа съ генерала Вердера са установихъ.

Лондра 8 — Таймъ отъ днѣсъ прѣлага щото другити сили да прѣдложатъ изново мирътъ на воюющити, като дадатъ поржчителства на сѣка отъ тѣхъ противъ сѣко неоправдателно нападанїе на другата, и подъ условїето на събарїанїето на сичкити твърдини въ источната частъ на Франция.

(Пруски новини) Версайль 7 — Въ разговорити съ Г. Тьера, които траяха петъ дни, прѣдложи му са едно прѣмирїе до 28 дена върху основити на военното статюко. Слѣдъ като поиска наставленїа отъ правителството въ Парижъ, той извѣсти че не е упълномощенъ да прѣвмъ нѣ да иска прѣди сичко принасянїето на храна въ Парижъ безъ обаче да може да принесе едно равнотисно военно условїе. Туй исканїе като не можеше да са прѣвме отъ германцити, по воен-

Шарли 8 — Званично. Вердунъ са прѣдаде. Версайль 8 — Званично. Вчера стана едно сраженїе при Бретенай (между Болонъ и Шомонъ) между пашята 9-та бригада отъ пешоходната войска и движимата гвардіа. Неприятелътъ изгуби 70 души убити и ранени и 40 плѣнника. Отъ наша страна, нѣй имали 2 души ранени.

Колмаръ 8 — Званично. За да оздравимъ по добрѣ обсалата на Белфоръ, нѣй занимахме днесъ безъ съпротивленїе Монтбелїаръ и го положихме въ забранително положенїе.

Пруски новини. Версайль 7 — Когато Францушкото правителство обяви че не може да прѣвме предложенїето на едно премирїе върху основити на военното статюко, контъ Бизмаркъ предложилъ на правителството въ Парижъ да свика въ Туръ, народното старанїе и че германскити войски ще са общагъ, даже безъ премирїе да позволятъ и защищаватъ избираниѣта въ тѣзи страни на Франция, която сж занимами отъ тѣхъ и да почнатъ тѣхната свобода. Г. Тьеръ има тогїзъ единъ разговоръ прѣдъ липїята на отпѣрдити постове съ Г. Г. Жула Фавра и генерала Тропїо; нѣ той са завърна въ Версайль неупълномощенъ да прѣвме германското предложенїе и съ заповѣдъ да сѣкса преговорити.

Лондра 9 — Вчера вечеръ, въ банкетътъ на лорда градоначалника, лордъ Гранвилъ, министъръ на въшнити работи, изложи подробно услїята на Англія подкрѣпена отъ сичкити неутрални сили за да установи мирътъ и каза: Англія желеа да види куроната на една съединена Германїа, нѣ желеа подобно щото Франция да не са безполезно усмири и услаби.

Францушки новини. Туръ 10 — Званичїиятъ вѣстникъ отъ Парижъ обнародва едно окружно писмо отъ Жула Фавра върху отхвърлянїето на премирїето и излага: «че Пруссїа изнекува недостойни условїа, противни на общото право за да покрїе отказванїето си; нѣ туй предструванїе не ще измами никого: да са не позволява да са принесатъ припаси въ Парижъ ще рече да са искатъ пашити оржїа, които нѣй не ще сложимъ безъ да са бїемъ. Нѣй направихме сичко онуй, което можатъ да направятъ честнити хора за да спремъ войната и да направимъ възможенъ достойнїиятъ миръ който Европа предлагаше, нѣй оставяме отвѣствїеностьта за пролѣтата кръвъ на опѣзи които систематически отхвърля сѣко спогоженїе. Европа ще сѣди.»

Туръ 10 — Различни вѣстници отъ тука споменуватъ за важни сраженїа, които станали вчера на Западъ и на Истокъ отъ Орлеанъ и са продължили къмъ Северъ, послѣдствїе на които Пруссити испразднили Орлеанъ. Войната са продължавала и днесъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

— Увѣрватъ че Наполенъ III, на който здравїето изисквало единъ по прїятели климатъ, щѣлъ да остави, презъ ноемвриа Вилхелмшохе за да отиде въ островъ Елба.

— Прочитамъ въ Белгїйската независимостъ: «Едно голѣмо движенїе става въ Вилхелмшохе. Високи лица на които сѣкога неможатъ да са научятъ имената дохождатъ и отхождатъ твърдѣ занимаи. Очевидно е че тѣ не са занимаватъ съ сѣвършенно обикновени нѣща, и пазители на плѣнникътъ сж прѣбли заповѣдъ да улѣснятъ колкото е възможно съобщенїята отъ Вилхелмшохе съ вѣнъ, защото между Вилхелмшохе и Касель са устрои една пощална служба съ три испращанїа и три раздаванїа на день, за писма, колета и пакета, и исклучително опрѣдѣлена на жителити на чифликътъ и на лицата отъ свитата на Императора, които сж настаниени въ околностити. Колкото за туземцити, тѣ сж задължени да са задоволяватъ както отъ напрѣжъ съ една пощална служба, която даже не работи сѣки день. Наполеонъ пише много а много малко излиза на вѣнъ.»

Германия въ северната конфедерация, или по добръ съставянето на една пруска конфедерация, която да обхваща още Южна Германия, не може да стане освенъ чрезъ законното унищожение на Пражкй миръ; въ този смисълъ нищо неможе да са направени чрезъ правото на хората, безъ да не са попита прѣдварително Австрія. Нѣ при сичко туй нищо още не е познато за една взаимна постѣпка отъ страна на берлинскитѣ кабинетъ. Слѣдователно голѣма длъжностъ е на нашиятъ кабинетъ да прѣдмисля и да иска нуждните свѣдѣнія, за да не би да са сваримъ непригответени отъ нѣкое жялостно изпълнено дѣло.

Колкото за нашата дипломация, ний не можемъ да и упростимъ бездѣйствието и освенъ ако тя са само прѣструваше често бездѣйствена, нѣ че дѣйствително тя чяка сподната за едно енергическо посрѣдствование минута. Въ главниятъ пруски кварталъ съзаклатіе са прави, разнекува са съединеніето на Южна Германия, и съ сичко туй и тамъ не са струва дума за Австрія освенъ като за една идотна, заблудена личностъ, която е изгубила даже напоминаніето на своити права. Туй което са разисква въ Версанъ пина не само нашити най тѣсни интереси, туй пина право нашето съществуваніе и което е още повече, честъта на държавата. И ний ще млчимъ ли?

— Една нова войска са съставяла въ Пруссія. Тя ще обхваща сичкити оженени или неженени мѣжкѣ на възраст по долу отъ петдесетъ години. Тѣзи нова сила скоро щѣла да са устрои и щѣла да влѣзе въ Франция въ първита дни на ноември. Тѣзи пруска войска била опрѣдѣлена за войската отъ Югъ.

— Прочитамъ въ «Дайли Невъ»: Нѣка прѣвемъ че германскити войски ще бомбардиратъ Парижъ, който е истинната столица на Европа, че ще му насилатъ оградити, че ще са спуснатъ върху памятниците му и че ще разграбятъ сичкити съкровища, които той обхваща. Е добръ! Послѣ?

Разграбваніето на Парижъ, метрополътъ на Франция, най изряднитѣ космополитски градъ, не ще ли покріе съ една вѣчна укоризна побѣдителити, които можихъ да възбудятъ най напрѣжъ чувствата за удивленіе къмъ тѣхната сила и тѣхното чудесно устройство. Сичкй свѣтъ не ще ли са повдигне съ негодованіе противъ една подобна псувня, която въ сѣщото врѣме докачва сичкити образовани народи?

Сичкити тѣзи великолѣпни колекції на Лувръ, сичкити тѣзи многоцѣпни рѣкописи принадлежатъ на сичкй свѣтъ, а Парижъ имъ е съхранителтъ. Прускитѣ царь, като сѣ мѣжи да съспие тѣзи съкровища, да ли не е обладанъ отъ славолобіето на Хуннити и на Визиготити? Тогазъ на сичката цивилизация надлѣжи да са съюзи за да спрѣ подвизити на тѣзи варвари.

— Въ Парижъ са открилъ и ще са обнародо по късно единъ рѣдъ отъ документи, които доказвали сѣ единъ достовѣренъ начинъ, че бившиятъ францушки императоръ фабриковалъ лѣжливи банкерски билети. На челото на тѣзи документи стояло едно писмо, което едно лице отправило на Наполеона, за да го задлѣжи да истрѣби лѣжливити билети.

— Кореспондентинтъ на «Брюкселскитѣ вѣстникъ» отъ Виена пише на рѣченіятъ листъ: «Очяквайте да видите да

избухне изново единъ въпросъ за Люксембургъ. Оландеското правителство, твърдѣ повѣрително прѣдлага на Г. Бизмарка да му продаде голѣмото княжество; Г. Бизмаркъ тайно съкога прѣдлага да го купи. Царьтъ великитѣ князь, са мѣжи да оправдае желаніето си чрезъ туй дѣло че Люксембургъ не ще може вече да живѣе безъ единъ митарственъ съюзъ съ единъ отъ съседити си, и че въ невъзможността, въ която са намира да са съюзи съ Белгія или Франция, той неможе освенъ да са съедини съ золверейнтъ. Нѣ прускитѣ царь са приструва да противорѣчи че Германия съединена не ще иска да прѣвме въ золверейнтъ една чужда страна. Отъ тамъ необходимостъ за отстѣпваніе! Отстѣпваніе безъ съизволеніето на населеніята отъ гласопаданіето, на които Г. Бизмаркъ обявява че нѣма нужда.

Що ще прави Европа? Знаино е че неутралността на Люксембургъ са поржчителствува чрезъ единъ тържественъ актъ подписанъ отъ голѣмити европейски сили събрани, прѣди двѣ години, на конференція въ Лондра. Твърдѣ ясно е дѣсь че Г. Бизмаркъ иска да положи, единъ слѣлъ други, подъ самовластното владѣніе на царя си, който стара германски императоръ, сичкити страни въ които са говори по-много или по-малко германскитѣ языкъ.

— Прочитамъ въ Абкаръ: съврѣменити интриги на Г. Бизмарка и на Г. Прима въ Алжирія не са тайна за никого. Пруссія измислѣва срѣдства да повдигне Африканскити населенія, и за да достигне тѣзи цѣлъ, тя распръска щедро въ Алжирія лѣжливити новини и златото на завладѣнити департаменти на Франция. Дѣйцити на Г. Бизмарка въ Африка сѣ Испанци, които малко ги е грижа за честъта на Испанія и никакъ не сѣ прѣдалени на истинити си интереси.

— Прочитаме въ «Белгійската независимостъ»: Най голѣмото мълчаніе са държи върху положеніето на Германия, прѣзъ войната, нѣ частнити писма ни даватъ подробности за него. Единъ Пруссіанецъ като пишеше тѣзи дни въ Англія, казва че търговската криза истоциявала сичкити срѣдства на страната, и че народътъ е възнегодуванъ отъ продължаваніето на една война безъ необходимостъ, понеже славолобіето на единъ кръвопиецъ самодържецъ употребява солдатити въ една завоевателна цѣлъ, и не за защитата на страната, дѣйствието въ което народътъ вѣрваше че войната ще са ограничи.

Кореспондентинтъ на Стандаръ отъ Виена пише и той за сѣщиятъ прѣдметъ тѣж: «Азъ прѣхъ вчера отъ Хамбургъ интересни свѣдѣнія, за достовѣрността на които съмъ съвършено увѣренъ отъ честността на кореспондентинтъ ми. Ето ги: гладътъ и бѣдността, които сѣ налѣгнали сега една голѣма чясть отъ пруското населеніе наченватъ да хлопатъ на вратата на правителството. Страшнити плачове, които са произнасятъ отъ гладнити уста на вдовицити и на дѣцага застрашаватъ да задушятъ побѣдоноснити пѣсни на бойното поле.

— Прочитамъ въ Курриѣ а' Оріанъ: Много са говори за два военни пруски кораби, които пристигнали въ Цариградъ. Туй дѣло не излиза отъ законността. Спорѣдъ членовити на трактатътъ отъ 1856, Руссія има право да държи въ черното море шесть военни кораби стига само тѣ да

не бждатъ по дълги отъ 50 метра, нити да можатъ да носятъ товаръ по голѣмъ отъ 800 тонна. И тѣзи кораби можатъ да прѣминатъ Босфорътъ, слѣдъ като получатъ единъ фирманъ отъ Високата Порта.

— Увѣрватъ че Англійското правителство прекупувало сичкити расположителни оръжия и обрѣжвало жителити. Не е невъзможно, казва Жирондъ, щото Г. Тьеръ, като са увѣрилъ за съществуваніето на руссо-прускитѣ трактатъ, да е рѣшилъ Англія и Австрія да съставятъ единъ съюзъ, на който Италия ще са принуди да са присѣдини. Освенъ туй, обществено мнѣніе въ Англія са произнаса съ една голѣма енергія въ полза на Франция. Подобно е и съ съединенити Американски държави.

— Стандаръ като разглѣдва нѣкой точки отъ циркуларътъ отъ 10 октомври на Жуль Фавра, казва: Ний имаме най силнити доказателства да потвърдимъ че руссо-прускитѣ трктатъ съществува, и че спорѣдъ неговити условия. Руссія ще са въоръжава, щомъ Австрія наченеше да са въоръжава, и че ще влѣзе въ война щомъ тѣзи послѣдната са втурнеше въ нѣкоя война. Очевидно е че отъ тукъ е произлѣзло едно голѣмо насърчуваніе за Пруссія и че дѣйствиата на Австрія сѣ съвършено парализирани.

ИЗВѢСТІЕ. Единъ учителъ за взаимни училища, и който познава добръ францушкитѣ языкъ, търси мѣсто. Добри принорѣжи. Която отъ нашити общини има пужда отъ такъви учителъ умолява са да са отпрати до редакцията на «Турція».

ЯВНА ПРИЗНАТЕЛНОСТЪ: Татаръ-Пазарджикчкото ЧИТАЛИЩЕ благодарни на своити патриоти съотечественици Н. Б. Г. Н. Цвѣтковича за едно годишно теченіе на периодическото списаніе Читалище подарено на мѣжкото училище; подобно благодарни Г. Ст. Иличю за едно тѣло годишно теченіе отъ сѣщото периодическо списаніе на дѣвическото ни училище.

#### ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

Марсилия 11 ноември. — Вчера, една битка стана въ околностити на Орлеанъ. Французити хванахъ 1200 пѣшника Пруссии и имъ захъ два тона. — Французити заминахъ Орлеанъ. — Ша разногласія между Баварцити, Вюртембергити и Пруссити.

Францушки новини. Туръ 11 — Денеша прѣта въ министерството на войната: — Войската на Лоаръ, подъ управленіето на Генерала Орепа Паладина, привзъ Орлеанъ, слѣдъ една война отъ два дни; нашити загуби въ убити и ранени сѣ по малко отъ 2000 души, тѣзи на неприятельтъ сѣ много по голѣми, ний ловихме по вече отъ хиляда пѣшника и числото имъ са умножава чрезъ прислѣдваніята; ний захме два тона, по вече отъ 20 ковчега патоварени съ припаси и едно голѣмо количество коля и колесници съ храни, главното сраженіе бѣше съсрѣдоточено около Коміеръ на 9-ий, стремленіето на нашити войски бѣше забѣлжително при сичкото лошо врѣме.

Генералъ Паладинъ отпрати на войскити си слѣдующата денна заповѣдъ «Офицери, подъ офицери и солдати отъ войската на Лоаръ. Вчерашната битка бѣше щастлива за нашити оръжия, сичкити положенія сѣ привзѣхъ съ мѣжество. Неприятельтъ са отблѣзва, правителството извѣстно отъ мене за вашето повѣденіе на патовари да ви отпрати благодареніята му, и азъ извършвамъ туй съ радостъ. Посрѣдъ своити нещастія, Франция има очити си на васъ, тя смѣта върху вашитѣ куражъ, нѣка направимъ сичкити си усилия щото тѣзи надѣжда да не са излѣже. Главнитѣ генералъ Орелъ.

— Прѣзъ послѣднити дни, турски войски и толчи са испратихъ за Шуменъ.

— Първита митрайлози, които бѣхъ са зарѣчали въ Виена отъ сараскерътъ пристигнахъ. Опитътъ имъ стана въ Хрисополъ.

(Цариградъ, 10 Ноемврія 1870.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ полето на войната.

(Пруски повинни.) Берлинъ 18 Ноемврія. — Следующата званична депеша са прѣв отъ Лезерю предъ Белфоръ съ дата отъ 16 ноемврія: Дивъ неприятельтъ направи единъ исходъ отъ Белфоръ, къмъ Безанкуръ съ 4 полка и 6 топа и той са отблжна съ загуби отъ 200 души убити и ранени и 58 пльнника.

Берлинъ 18. — Телеграмъ отъ царя до царцата. Версанлъ 18. — Великіятъ князь Меклембургски отхвърли вчера неприятельтъ при Дрьо по сичката линия: генераль Тресковъ, който управлява съдмнадесетото отдѣленіе, привзъ Дрьо; нашити загуби сж огромни, ній хванахме много пльнници. Прислѣдваніето са продължава къмъ Мацъ.

Мецъ 19. — Обсадата на Монтмеди, са допълни на 16-ій отъ отдѣленіе подъ колонельтъ Намавица. Първіятъ и вторіятъ батальони отъ 74-ій полкъ имахъ при Шаванай и Тонель побдоносни сраженія противъ гарнизонътъ на Монтмеди. Ній хванахме 47 пльнника.

Версанлъ 19. — Въ биткити отъ 17-ій при Дрьо, нашити загуби бѣха убити и 35 ранени. На 18-ій, двѣ отдѣленія имахъ едно побдоносно сраженіе при Шатоньофъ; нашити загуби възлизатъ на 1 офицеринъ и около 100 души войски. Загубити на неприятельтъ сж около 300 убити и ранени и 200 пльнника.

Лондра 17. — Таимъ отъ тѣзи сутра казва че е невъзможно да са припознае че рускіяя царь има силата да освободи отъ задлженіята на трактатътъ отъ 1856, и че ако Турція настоява за удържаніето на членовети на този трактатъ, Англія не ще забравѣ задлженіята си.

Туръ 17. — Телеграмъ отъ Виена, Флоренція и Лондра заблѣжватъ твърдото рѣшеніе на тѣзи дворева да не позволятъ на Руссія да наруши задлженіята си спорѣдъ трактатътъ отъ 1856.

Въ Лондра, финансиерніятъ свѣтъ е праведно убезспокоенъ и храни страхове за сплитанія.

Въ Берлинъ «Провинціалната Корреспонденція», органъ на Г. Бизмарка, изражава надѣждата че силити ще земжтъ въ уваженіе исканіето на Руссія.

«Белгійската независимостъ» казва че силити ще отговорятъ съвкупно на Руссія, нъ при сичко туй Австрія отпавила въ Сентъ-Петербургу една нота тѣждественна на Лордъ Гранвиллата.

Върху военното положеніе въ Франція, нѣма нищо важно за съобщеніе.

Марсилія 18. — Депешята, която лордъ Гранвилъ отправи на сиръ Бюханана, англійски посланикъ въ Сентъ-Петербургъ, произведе едно изрядно слѣдствие. — Чуждіятъ печалъ укорява исканіята на Руссія.

Прѣговорити на силити въ полза на Франція сж въ добъръ пѣтъ.

— Нѣкои отъ Гръцкити вѣстници извѣствяватъ че гръцката патриршія испратила на Великіятъ Визиръ исканити чрезъ послѣдното гескере на Н. Величество свѣдѣнія за работити, съ които ще са занимае вселенскіятъ съборъ, който гръцката патриршія иска да състави.

— Генераль Игнатіевъ, придруженъ отъ първіятъ драгоманинъ на руското посолство, Г. Опу, са прѣв завчера въ педѣля отъ Великіятъ Визиръ. Посвщеніето на рускіятъ посланикъ трая около единъ часъ.

Слѣдъ малко, Г. Еліотъ, придруженъ отъ Г. Низани, 1-ій драгоманинъ на британското посолство, идеше да направи и той посвщеніето си на Н. Височество.

Слѣдъ тѣзи два прѣзма, Аали паша отиде на Портата за да прѣдседателствува свѣтътъ на министрити, който са бѣше вече събралъ.

— Слѣдъ като видѣ Великіятъ Визиръ, Рускіятъ посланикъ направи едно доста дълго посвщеніе на Кѣбржзлѣ Мехмедъ паша, министъръ безъ портфьолъ.

— Извѣствяватъ че поржчянити отъ Царското Правителство 300 топа отъ системата Крюпъ, както и поржчянити въ Америка 150 митрайльози щѣли да прѣстигнатъ тѣзи дни.

— Писма прѣити отъ Египетъ извѣствяватъ че правителството на Хѣдивътъ постапило въ приспособленіето на икономически мѣрки. Повече отъ двѣстѣ чиновници надлѣжачи на различни клонове на администраціята сж отпуснали като излишни и безполезни.

Господине Редакторе на Турція.

Дозволѣте ми, моля, чрѣзъ достопочтенныйтъ вашъ листъ да съобща на почитаемжтъ публика слѣдующето интересно за нея свѣдѣніе.

Въ послѣднето си отъ минжлий петкъ засѣданіе почтеннѣйшата Българска Комисія въ Орта-Кюю сполучила да рѣши важнѣйтъ и неотлагаемъ въпросъ който я занимавалъ двѣ недѣли наредъ и издала вече необходимото отъ нейнж странж връзъ този въпросъ обясненіе къмъ народътъ, което ще са яви въ единъ отъ Българскитъ вѣстници.

Наша неотмѣнна длѣжностъ е въ този случай да призовемъ серіозното вниманіе на нашити съотечественници връзъ това блистателно и

пълно отъ родолюбие дѣло на комисіята, което ясно свидѣтельствува за благонамѣреннѣтъ и неуморни старанія и искреннѣтъ ревностъ и прѣданность на почтеннѣйшити комисари къмъ все що е добро и полезно за народѣтъ ни.

Народѣтъ ни непрѣменно трѣба да разбере всичкѣтъ висотѣ на туй възвишено дѣло и да разумѣе всичкѣтъ тяжесть на тѣзи голѣмѣ заслугѣ, която почтеннѣйшата комисія прави съ него на народнѣйтъ въпросъ въ туй важно и критическо за него врѣме; — трѣба да оцѣни по достойнству благороднѣйтъ този подвигъ на благороднѣйшити членове отъ комисіята и за възнагражденіе на такъызито народополезни тѣхны занаята и прѣдпріятія да посрѣтъ въ прѣдлежащѣтъ изборы да ги избере изново за прѣдставители въ народнѣйтъ съборъ. Защото голѣма пагуба ще бѣде за него ако бы да събрѣка нѣкакъ та да исключи отъ бѣдущѣтъ засѣданія на съборѣтъ поне едного отъ достойнѣйшити членове които имахъ туй чудно сръчки да прославятъ до толко тѣлото което съставятъ днѣсь съ отличното си родолюбие и способностъ въ воденіе на народнѣйтъ дѣла.

Народѣтъ ако иска доброто си не трѣба да

остане ни най малко непризнателенъ къмъ такъызито свои голѣми благодѣтели и присни доброжелатели.

Цариградъ—Одунъ-Капія 10 ноемврія 1870.  
П. Р. Славейковъ.

— Съ благодареніе ся научяваме че Н. Прѣосв. Г. И. Макаріополскій, който както е извѣстно на публикѣтъ бѣше си далъ оставкѣтъ отъ членството си въ комисіята и отъ толкозь врѣме насамъ нестѣпваше на съборѣтъ и не земаше никакво учястіе въ послѣднѣтъ разсканія връзь уставѣтъ прѣклонилъ ся напоследѣкъ да отстѣпни отъ упрямото постоянствуваніе на оставкѣтъ си, — завѣрилъ ся въ оградата на съборѣтъ и зема пакъ участіето си въ съвѣтътъ по черковнитни дѣла.

Ный оставямы за по благопристойно врѣме да порасправимъ за причинитѣ които произвѣдохъ туй жѣлаемо на Н. Прѣосв. пакы-обращеніе, а сега съобщающе радостното това извѣстіе на нашитѣ по всѣху сѣнародници сѣрадувами ги за честитѣ слѣдствія които има да произлѣзатъ отъ това благонамѣренно пакы-пріобщеніе на любимѣйтъ нашъ бывшій свещенноначаликъ.

(Съобщено)